

[Hjortnæs]

har drejet sig om den radikale handlingsplan. Hvad er der i den plan? Hvad kan den bruges til? Hvad sker der, hvis de, der skal føre planen ud i livet, ikke evner det?

Erik Ballings Egon har også altid en plan; men der er altid noget, der går galt for Egon og for Egons planer. Målet, Egons mål, er klart nok, men planen fører bare aldrig frem til målet. Jeg er ikke i tvivl om, at de Radikale mener det alvorligt, når de kræver af regeringen, at den skal fremlægge en plan, der fører til målet. Men det kan nemt gå med denne plan, som det altid går med Egons planer. Den radikale strategi: vi forhandler ikke med andre, vi kan selv, kan jeg for så vidt godt finde en politisk begrundelse for. De Radikale er jo trods alt regeringens parlamentariske grundlag, og regeringen kunne gå hen og falde på denne sag.

Men for miljøet er strategien og den radikale dagsorden farlig. Jeg ved ikke hvorfor, men fru Lone Dybkjær bringer mig til at tænke på den russiske babusjka, kvindefiguren, der kan lukkes op, og hver gang man lukker den op, er der en fuldstændig tilsvarende figur indeni, den er bare mindre, og sådan kan man blive ved, til man står med en én millimeter stor babusjka i hånden. Man kan få de dér babusjkaer i alle størrelser, afhængigt af prisen, men ens for dem alle er, at det, der starter stort, ender småt.

Fru Lone Dybkjær vil gerne have os til at tro på den radikale plan, men jeg er bange for, at det er en babusjka, fru Lone Dybkjær forsøger at sælge til os. Når vi får den lukket op, er der noget meget mindre inden i den. Det er formentlig også forklaringen på, at landbrugsministeren og Venstre kan stemme for fru Lone Dybkjærs dagsordensforslag. Men miljøet kan ikke nøjes med den radikale babusjka.

Det er selvfølgelig interessant, hvordan de Radikale forholder sig til debatten her i dag. Men det er sandelig også interessant, hvordan Det Konservative Folkeparti vil omsætte sit nye, grønne image i praksis. I dag vil det blive afsløret, om hr. Ahlmann-Ohlsen og de Konservative vil noget med deres nye program eller der kun er tale om uforpligtende lyrik.

Hr. Ahlmann-Ohlsen er en miljøvenlig mand. Det siger han i hvert fald. Han hævder også, at han har mange ideer. Nu er sandhedens time inde for hr. Ahlmann-Ohl-

sen og de Konservative. Skal vi tro hr. Ahlmann-Ohlsen, skal vi tro på, at han mener noget med det, han siger, så må han faktisk stemme for Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis dagsorden. Jeg tror egentlig gerne, han vil, men jeg tror, at han og de Konservative har det ligesom miljøministeren: deres tale- og beslutningsret i miljøpolitiske spørgsmål er deponeret i partiet Venstre.

Der er faktisk – det viser debatten i dag også – et stort flertal i Folketinget, der vil noget konkret for at sikre et renere vandmiljø. Men de Konservative må ikke for Venstre. Miljøministeren må ikke for Venstre. De Radikale må ikke, for så vælter regeringen. Det er det sørgelige resultat af debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Hjortnæs, som kalder det radikale forslag en handlingsplan, vil jeg i al beskedenhed sige, at det er en lille, stilfærdig dagsorden, det er ikke nogen handlingsplan – det er de andre partiers i øvrigt heller ikke. Så jeg kan altså ikke forstå, at den er så farlig for miljøet. Den har en temmelig præcis miljøpolitisk målsætning, som jeg oven i købet forstår at Socialdemokratiet er enig i.

Vi er derimod ikke totalt enige om midlerne på nuværende tidspunkt. Jeg mener godt, at der kan medtages et bredere spektrum af midler, og det er det, som regeringen må fremlægge, om det så kan lade sig gøre eller ej. Det skal jeg i øvrigt vende tilbage til i mit andet indlæg, som jeg forstår der vil blive lejlighed til.

Jeg kan godt se, at den er meget sød, den dér babusjka. Jeg sad allerede og følte mig som en matrone. Jeg skal undlade at sige, hvad hr. Hjortnæs bringer mig til at tænke på, men det har noget med løg at gøre.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det er hr. Hjortnæs, der får mig på talerstolen – gravalvorlig, som hr. Hjortnæs kan være; hr. Hjortnæs kan også være humoristisk. Jeg har lyst til at spørge hr. Hjortnæs: Vi var til et møde med Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen for 14